

Industrien, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at vi standse paa en Dei, som efter min Overbeviisning ikke er rigtig. — Jeg er noget bange for, at man i det Hele taget her i Landet, i det Mindste, for en Deel har forandret det gamle Ordsprog, som siger: „hjælp Dig selv, saa hjælper Himlen Dig“, derhen til: „at hjælper Du ikke Dig selv, saa hjælper Regjeringen Dig“.

Jeg skal til Slutningen tillade mig at gjøre et Par almindelige Bemærkninger ogsaa angaaende denne Post, og nu gaae over til en anden Post, som deels kun er ganske faa Aar gammel og deels noget Nytt, og det er, hvad der angaaer Fiskeriet paa Dybet. Det er foreslaaet, at vi til Fiskeri i Almindelighed skulde bevilge 3,400 Rbd., og at vi skulde bevilge 4,000 Rbd. til Fiskeri paa Dybet. Jeg indvender ikke Noget imod Controllen med Fiskeriet, jeg antager, at den, naar den ledes helbig, vil være til Nytte, at man seer Loven overholdes især i Begyndelsen, kan være ganske rigtigt, og det er muligt, at det ikke kan skee paa nogen bedre Maade end igjennem en Control; jeg er ikke ovebeviist derom, men jeg skal, som sagt, ikke indvende noget derimod. Hvem af os vil nægte, at Fiskeriet her i Danmark har en ganske særlig Betydning, og hvem af os vil nægte, at der kunde og burde indbringes langt Mere for Landet ved Hjælp af Fiskeriet, end det nu er Tilfældet? Det nægter jeg paa ingen Maade, men jeg benægter paa det Bestemteste, at Regjeringen paa nogen som helst virksom Maade er istand til at skaffe Fiskeriet i Gang eller holde det vedlige. Fiskeriets Værdi er her neppe meget stort, men der er jo al Udsigt til, at det vil blive af større Betydning, af mere Værdi for Befolkningen i det Hele; eftersom Forbindelsesmidlerne blive lettere og bedre, eftersom der kommer at gaae Dampbaade til de forskjellige Steder, eftersom der bliver anlagt Jernbaner, vil Fiskeri vistnok blive en af de Artikler, som vil søge hen til Af sætningstæder, hvor den hidtil ikke har kunnet komme uden store Omkostninger, og i en saa lang Tid, at den ophørte at være frist Fisk. Disse forbedrede Forbindelsesmidler ville, efter min Mening, af sig selv skaffe større Fiskeri tilstede, end vi nu have. Naar man vil

gaae ind paa denne nye Dei, at Staten op- hjælper Fiskerierne ved Præmier, ved Raan, ved Gaver, ved Fiskeredskaber osv., maa man spørge sig selv, om der ikke tidligere her og paa andre Steder er gjort lignende Forsøg, og hvorledes de da ere faldne ud. Vi have desværre her i Landet en rig Erfaring om, hvad det vil sige, at Regjeringen tager sig af en eller anden Industrigreen; i den Henseende skal jeg blot erindre om, hvilke utrolige Summer der i forrige Aarhundrede bleve tilsatte, fordi Staten vævede Silke og gav Præmier for Uldfabrikation; man vil finde, at det er Millioner, der ere anvendte derpaa, uden at der kom nogen Nytte deraf, idet alle disse Industrigræne gik henkeligt fallit og næsten sporløst forsvandt, idetmindste for en Tid — Silkevæveriet er jo aldeles forsvundet. Have vi ikke ogsaa havt Præmier for Fiskeri under Island, men har man hørt Noget om, at de have bidraget til at fremme Fiskefangst paa Dybet ved Hjælp af større Fartøier? Jeg troer ikke, at man skal være istand til at paa- vise Andet, end at vi ifølge Placat af 1786 lige indtil forrige Aar, troer jeg, have betalt Fiskepræmie af 10 Rbd. pr. Læst for de Fartøier, som bleve udrustede til at gaae paa Fiskeri under Island, men som hovedsagelig gik ud for at nyde Præmien; det var Fartøier, som, naar de ikke complet forliste, aldrig forgik, thi saalænge der var en Stump Træ tilbage af dem, bleve de stadig reparerede og fornyede, for at kunne opnaae Præmien. — Heller ikke i andre Lande have Regjeringerne været helbige med slige Præmier, og hvad navnlig Fiskerierne angaaer, saa foreligger det ene Exempel efter det andet paa, at alle Forsøg, som Regjeringer have gjort ved et Præmiesystem for Fiskeriet, have ført til Fiskeriernes fuldstændige Ruin. Jeg skal minde om, hvad der vistnok er flere af de ærede Medlemmer bekendt, hvorledes det i England gik med Sildefiskeriet, der nu spiller en saa stor Rolle der. Det er over hundrede Aar siden, at man paa eengang fandt, at Hollænderne toge alle Silbene — jeg beder det ærede Thing at tilgive mig, at jeg for at støtte min Paastand anfører nogle Exempler — man blev saa misundelig derover, at man fra Regjeringens Side tilfagde store Præmier for at fange Silb, og der dannede sig et Selskab,